

РЕШЕНИЕ

№ 3761

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3428** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за противодействие на корупцията за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) против Решение от 15.01.2021 г. на Софийски районен съд, 13-ти състав, постановено по НАХД № 122 /2020 г. по описа на същия съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 00112/06.12.2019 г. на председателя на КПКОНПИ, с което на М. С. Д., за нарушение на чл. 38, ал.1, т. 1 от ЗПКОНПИ, на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал.1 от ЗПКОНПИ, е наложена глоба в размер на 1000лв.

Касаторът твърди неправилност на обжалваното решение поради неправилно тълкуване на приложимия закон и установената фактическа обстановка по делото. Излага подробни съображения за това, че вмененото нарушение е доказано и АНО е приложил правилно материалния закон. Моли се съда за отмяна на решението. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, М. С. Д., в депозиран писмен отговор излага съображения за законосъобразност на постановеното съдебно решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка: На 14.12.2018 г. Д. встъпила в длъжност като управител на МБАЛ [фирма], което било отразено в търговския регистър (ТР). При извършена проверка в ТР от служител в дирекция "Публичен регистър" на КПКОНПИ било констатирано, че същата не е подала декларация за имущество и интереси в установения срок и същата била призвана да се яви в КПКОНПИ. На 11.07.2019 г. Д. попълнила и подала декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ пред КПКОНПИ. Въз основа на направените констатации на 31.07.2019 г. държавен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ в КПКОНПИ, съставил срещу Д. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т.1 вр. чл. 173, ал.1 от ЗПКОНПИ в присъствие на двама свидетели. АУАН бил съставен в отсъствие на жалбоподателя, на осн. чл. 40, ал. 2 ЗАНН, тъй като тя не се явила на отправената покана. АУАН бил предявен и връчен на жалбоподателя на 30.09.2019 г., който подал писмено възражение, в което посочила, че вече е изпълнила задължението си. Въз основа на АУАН било издадено и процесното наказателно постановление с № 00112 от 06.12.2019г.

Въззивният съд е констатирал нарушение на процесуалните правила по налагане на административно наказание. Счел е, че не е спазен чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, тъй като съставянето на акта е след изтичането на 3 месеца от откриване на нарушителя. Въз основа на тези констатации СРС е отменил наказателното постановление.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 34, ал. 1 ЗАНН, не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Следователно, тримесечният срок за съставяне на АУАН се отнася, както за случаите, когато едновременно с откриване на нарушението се открива и неговия извършител, така и за случаите, когато към момента на констатиране на нарушението, неговият автор е неизвестен, с ограничението, че в последния случай, АУАН може да се състави в тримесечен срок от установяване авторството на нарушението, но не по-късно от изтичането на 1 година от извършването на нарушението, съответно две години - за митнически данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения. Срокът започва да тече от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Нарушителят се счита открит, когато на административно наказващият орган са станали известни всички факти, свързани с реализирането на административно-наказателната отговорност.

В случая не е бил съобразен срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за започване на административнонаказателното производство, доколкото нарушителят е бил известен на контролните органи доста по-рано във времето. Съдът споделя изводите на

въззивния съд, според които срокът за издаване на АУАН е следвало да започне да тече от 14.01.2019 г. - датата до която е следвало да бъде подадена декларация, доколкото към този момент в търговския регистър вече е било отразено встъпването в длъжност на Д.. В този смисъл следва да се отбележи, че ТР е публичен регистър. С оглед на това обстоятелство и доколкото основно задължение на Комисията е да извършва дейности по проверка и анализ на информация, моментът на нарушението ще съвпада с момента на откриване на нарушителя, при условие че длъжността на лицето, което следва да подаде декларация е публично обявена. АУАН е следвало да бъде съставен в срок до 14.04.2019 г., като до този момент всички необходими данни за извършено нарушение и негово авторство са били на разположение на актосъставителя.

За контролните органи не са били налице обективни причини за забавяне като тяхното бездействие обаче е довело като последица до пропускане на законоустановения срок за започване на производството.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН води до извод, че употребеният там съюз "или" при определянето на давностните срокове указва, че при изтичане на който и да било от двата установени там давностни срока - тримесечен от откриване на нарушителя, или съответно едногодишен от извършване на нарушението, административнонаказателно производство не се образува. В тази насока следва да се има предвид, че едногодишният срок започва да тече от датата на извършване на нарушението, но тогава, когато нарушителят не е бил известен към момента на извършването му и следва да бъде открит. В случая, към момента на съставяне на АУАН, срокът по чл. 34 ал.1, пр.1, алт.1 е била нарушена, с оглед на което е неприложима императивната разпоредба на чл. 34, ал.1, пр.1, алт. 2 от ЗАНН.

Във връзка с изложеното дотук, съдът счита, че оспореното съдебно решение е правилно, постановено в съответствие със закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.01.2021 г., по н.а.х.д. №122/2020г., постановено от Софийски районен съд , Наказателно отделение, 13-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: